

והנה ודאי לא באו ללמד במשנתנו את זמני קריאת המגילה, שאם כן, למה לא אמרו שקוראים אותה בעיירות בארבעה עשר באדר. והסיבה שהזכירו דין זה שקוראים את המגילה בכרכים בחמישה עשר באדר כדי ללמד, שדין זה שווה לשאר דינים שנמנו עימו, שזמנו רק בחמישה עשר באדר, ואם כן, הקורא את המגילה בכרכים בארבעה עשר באדר לא יצא, שלא כדברי רבי חלבו.

אולם יש לדחות קושיה זו, ולומר, שבאמת הדין עם רבי חלבו, והקורא את המגילה בכרכים בארבעה עשר, יצא.

ומה ששנו במשנתנו דין קריאת מגילה בכרכים עם שאר דינים במשנתנו, לא באו לומר שדין זה דומה לשאר דינים שבמשנה, להיות זמנו בחמישה עשר, ולא בזמן אחר.

אלא באו ללמד, ששאר הדינים שבמשנה דומים לדין קריאת מגילה בכרכים, שכשם שקריאת מגילה בכרכים בשנה מעוברת היא באדר שני, כך שאר דברים שבמשנה שזמנם חמישה עשר באדר, בשנה מעוברת נעשים בחמישה עשר לאדר שני.

ורבי יוסה אמר לרבי אחא יישוב אחר, שלא יקשה ממשנתנו על דברי רבי חלבו, והוא, **שרבי חלבו לא אמר, שלכתחילה ניתן לקרוא את המגילה בכרכים בארבעה עשר, אלא שבדיעבד, אם קרא בכרכים בארבעה עשר, יצא, והמשנה שנקטה זמן של חמישה עשר, דיברה בזמן שיש לקרוא לכתחילה.**

ורב אחא הקשה על הדברים הללו, כי מבואר בברייתא, שעיר ספק מוקפת חומה, מספק קוראים בה את המגילה בשני הימים. ואם בדיעבד יוצאים הכל בקריאת ארבעה עשר, למה יקראו שני ימים, הרי יצאו בקריאה ראשונה.

והודה לו רבי יוסה, שאכן מכאן יש ללמוד, שאף בדיעבד, אין יוצאים בקריאת ארבעה עשר בכרכים.

אולם רבי מנא אמר, שיש ליישב את דברי רבי חלבו כיישובו של רבי יוסה, שבדיעבד הכל יוצאים בקריאת ארבעה עשר אף בכרכים, אלא שכל זה כשארע כן באקראי, אבל **בעיירות שנסתפקו בהן אם הן מוקפות חומה, אם יצאו בהן בכל שנה בקריאת ארבעה עשר, ישתכח שהן ספיקות, ולכן יש לקרוא בהן בשני הימים.** [וכן בכרכים שודאי מוקפים חומה, אם יצאו בהן בכל שנה בקריאת ארבעה עשר, ישתכח דין כרכים, ולכן לכתחילה יש לקרוא בהן ביום חמישה עשר ולא בארבעה עשר, ורק אם ארע פעם שקרא בארבעה עשר יצא].